

Voorzitter rechtbank van koophandel Kortrijk, beschikking van 6 augustus 2012

Kortgedingprocedure – Internationale bevoegdheid – Artikel 10 WIPR – Voorlopige of bewarende maatregelen – Aanstelling deskundige – Geen invloed van een exclusief arbitragebeding op artikel 10 WIPR – Toepassing Haags Betekeningsverdrag 15 november 1965 – Artikel 15

Procédure de référé – Compétence internationale – Article 10 CDIP – Mesures provisoires ou conservatoires – Désignation d'un expert – Pas d'influence d'une clause d'arbitrage exclusive sur article 10 CDIP – Application de la convention du 15 novembre 1965 relative à la signification et la notification à l'étranger des actes judiciaires et extrajudiciaires en matière civile ou commerciale – Article 2 paragraphe 1, article 5, article 6 et article 15

De voorzitter van de rechtbank van koophandel te Kortrijk, zitting houdend in kort geding, verleent beschikking:

In de zaak nr. [...]

De naamloze vennootschap CROP'S, met vennootschapszetel te [...]; ingeschreven in de kruispuntbank van ondernemingen onder nummer [...];

eiseres,

hebbend als raadslieden meester J. Vanneste en meester P. Lombaerts, advocaten te Harelbeke.

tegen:

De vennootschap naar Turks recht NOVIA GIDA URUNLERI DIS TICARET LIMITED SIRKETI, met vennootschapszetel in Turkije, [...];

verweerster,

hebbend als raadslieden meester C. Brüls en meester L. Dehin, advocaten te Luik.

Wij hebben de partijen gehoord in openbare terechtzitting en hebben kennis genomen van de ingediende stukken. Toepassing is gemaakt van de art. 2, 37 en 41 van de wet van 15 juni 1935 op het gebruik der talen in gerechtszaken.

Met dagvaarding van 29 juni 2012 vordert de eisende partij de aanstelling van een deskundige om de kwaliteit en de conformiteit na te gaan van de door de verweerster geleverde halfzongedroogde tomaatsegmenten en halfzongedroogde tomaatkubussen die zich in België bevinden in het gerechtelijk arrondissement Kortrijk, meer bepaald te [...].

De verweerster verklaart in haar besluiten dat ze zich niet verzet tegen een onderzoek van de bewuste koopwaar door een deskundige.

Niettemin voert de verweerster betwisting op de volgende gronden:

1. De dagvaarding is niet regelmatig betekend gezien niet alle voorwaarden van de beschikking d.d. 27 juni 2012 waarbij verlof werd verleend om de verweerster te dagvaarden voor de vakantiezing van 9 juli 2012 om 10 uur, zijn nageleefd.
2. De overeenkomst tussen de partijen stipuleert de exclusieve toepassing van de voorwaarden van de “*Hamburger Warenverein*” en de aldaar bedongen regels en procedure, waarbij meer bepaald de bevoegdheid is voorzien van hetzij de “*Arbitrage Kamer Waren-Verein van de Börse van Hamburg*”, hetzij de gewone rechtbanken van Hamburg (Duitsland), naar keuze van de verkoper (in casu de verweerster).
3. De eiseres overdrijft de zogenaamde hoogdringendheid gezien de goederen diepgevroren zijn en nog meerdere maanden bewaard kunnen blijven.

BEOORDELING.

1. Wat de rechtsmacht en de bevoegdheid betreft.

Art. 10 WIPR bepaalt dat, in dringende gevallen, de Belgische rechters bevoegd zijn om voorlopige of bewarende maatregelen te bevelen betreffende personen of goederen die zich in België bevinden bij de instelling van de vordering, zelfs indien de Belgische rechters niet bevoegd zijn om van de zaak zelfkennis te nemen.

Art. 10 WIPR is geïnspireerd door art. 31 EEX-Verordening.

Voorlopige of bewarende maatregelen zijn bedoeld om een feitelijke situatie of rechtssituatie in stand te houden ter bewaring van rechten waarvan de erkenning voor het overige wordt gevorderd of moet worden gevorderd voor de rechter die van het bodemgeschil kennis neemt (vgl. Cass. 3 september 2009, *TGR* 2009, 308, nr. 140/09). Een vordering in kort geding die ertoe strekt een deskundige te gelasten met het doen van vaststellingen in het kader van een koop-verkoopovereenkomst is een voorlopige en bewarende maatregel, ook al draagt hij bij tot de bewijslevering (Vz. Kh. Hasselt 25 juni 2002, *RW* 2004-05, 29).

Naar analogie met art. 31 EEX-Verordening levert art. 10 WIPR een *autonome* bevoegdheidsgrond op, die toepassing vindt ongeacht de aard of het voorwerp van het bodemgeschil. Het voorwerp van het geschil in de voorlopige procedure is bepalend om te beslissen of de rechter aan art. 10 WIPR zijn internationale bevoegdheid kan ontleen (vgl. Vz. Kh. Antwerpen 24 september 2001, *RW* 2005-06, 557).

De werkingssfeer van art. 10 WIPR wordt niet beïnvloed door een arbitragebeding. Het feit dat partijen arbitrage hebben voorzien noch het feit dat “*er veel sneller een resultaat zou bekomen kunnen worden door middel van een arbitrageprocedure volgens de voorwaarden van Hamburger Waren-Verein*” (zoals de verweerster in haar conclusie beweert), beletten dat de voorzitter van de rechtbank in kort geding uitspraak doet wanneer spoedeisendheid ingeroepen wordt en voorhanden is bij het vellen van de beslissing (vgl. Vz. Kh. Hasselt 16 februari 2004, *TBH* 2005, 86, noot J. DECOKER).

Gezien de eiseres in de dagvaarding uitdrukkelijk de hoogdringendheid ingeroepen heeft, is trouwens voldaan aan de urgentie als bevoegdheidsvereiste voor het kort geding.

2. Wat de betekening van de dagvaarding betreft.

Bij presidiale beschikking van 27 juni 2012 werd de eiseres gemachtigd om de verweerster te dagvaarden op de vakantiezing in kort geding van maandag 09 juli 2012 te 10.00 uur, mits de volgende voorwaarden *cumulatief* werden vervuld:

- (a) de dagvaarding diende betekend te worden uiterlijk op vrijdag 29 juni 2012 en tegelijk moest de presidiale beschikking worden medebetkend;
- (b) naast de wettelijk voorziene betekeningwijze diende de dagvaarding tevens onmiddellijk per fax aan de verweerster te worden meegedeeld en overgemaakt, tesamen met een afschrift van de genoemde presidiale beschikking;
- (c) bij de betekening dienden de nodige vertalingen te worden toegevoegd zoals voorgeschreven door de toepasselijke rechtsnormen.

De verweerster voert aan dat de eerste voorwaarde niet nageleefd werd. Op 29 juni 2012 heeft de door de eiseres aangezochte gerechtsdeurwaarder weliswaar de aangetekende zending, gericht aan de door Turkije aangewezen centrale autoriteit, ter post afgegeven, doch het is de datum van ontvangst door die centrale autoriteit die volgens de verweerster bepalend is. In casu is die ontvangst pas op 05 juli 2012 tussengekomen (bundel eiseres, stuknr. 11).

Uit de bepalingen van art. 2, eerste lid, art. 5 en 6 van het Haags Verdrag van 15 november 1965 inzake de betekening en de kennisgeving in het buitenland van gerechtelijke en buitengerechtelijke stukken in burgerlijke zaken en in handelszaken volgt dat de betekening ten aanzien van de geadresseerde plaatsvindt op het ogenblik dat de akte hem wordt afgegeven (Cass. 21 december 2007, AR C.06.0155.F, RW 2009-10, 834). In casu is dit zeker niet het geval geweest op 29 juni 2012. Evenwel bevat het Haags Verdrag van 1965 dienaangaande geen nietigheidssanctie. Uit het eerste lid van art. 15 van het Verdrag kan integendeel worden afgeleid dat een onregelmatigheid inzake betekening in principe enkel maar tot een uitstel van de rechterlijke beslissing kan leiden (vgl. Arbh. Brussel 10 juni 2008, *Tijdschrift@ipr.be* 2008, afl. 3, 44). In casu is dit evenwel niet nodig, gezien de verweerster vanaf de inleidingszitting d.d. 9 juli 2012 verschenen is door haar raadslieden en omstandig verweer gevoerd heeft (als gevolg van de verplichte mededeling van de dagvaarding per fax zoals voorgeschreven door de presidiale beschikking, precies met het oog op de bescherming van het recht van verdediging van de verweerster). Hierbij dient in aanmerking genomen te worden dat het laatste lid van art. 15 van het Haags Verdrag van 1965 bepaalt dat in spoedeisende gevallen *steeds* voorlopige of bewarende maatregelen kunnen genomen worden.

3. Ten gronde.

Wij zijn van oordeel dat in casu voldaan is aan de urgentie als gegrondheidsvereiste voor het kort geding, gezien de diepgevroren goederen een beperkte houdbaarheid hebben en er dringend dient uitgemaakt te worden indien ze conform zijn of niet voor de verwerking in diepvriesmaaltijden of voor welke toepassing ze *eventueel* nog wel kunnen gebruikt worden.

Onze maatregel brengt geen nadeel toe aan de grond van de zaak (art. 1039 Ger.W.) zodat al de bodemrechten van iedere partij voorbehouden blijven.

Wij kunnen de opsporing van de oorzaken van de schade bevelen (art. 584, 2^e Ger.W.), desnoods ambtshalve (art. 962 Ger.W.).

Aan de deskundige geven wij de opdracht zoals hierna omschreven.

Gezien niet alle verschenen partijen een installatievergadering hebben gevraagd en gezien wij dit in casu niet noodzakelijk achten, meer bepaald omdat zulks in de onderhavige zaak en in de huidige stand van zaken geen meerwaarde oplevert en niet van aard lijkt te zijn om bij te dragen tot een beter en efficiënter procesverloop, wordt afgezien van het houden van een installatievergadering (art. 972 Ger.W.).

OP DEZE GRONDEN,

Wij, Paul Deseyne, ondervoorzitter in de rechtbank van koophandel van het rechtsgebied Kortrijk, provincie West-Vlaanderen, waarnemend voorzitter, bijgestaan door de griffier Chantal Busschaert,

Rechtsprekend op tegenspraak.

Verklaren ons bevoegd en de vordering ontvankelijk en gegrond als volgt:

[...]

Wijzen het méér of anders gevorderde af als ongegrond.

Zeggen dat de uitspraak over de kosten van het geding zal gebeuren door de bodemrechter. Verklaren deze beschikking uitvoerbaar bij voorraad, niettegenstaande elke voorziening en zonder borgstelling.

Aldus deze beschikking verleend in het gerechtsgebouw II te Kortrijk in buitengewone openbare terechtzitting in kort geding op zes augustus tweeduizend en twaalf.

Ondertekeningen

